

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 338/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s. r. o., Dobšinského 12, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1099/2023 zo 4. marca 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) označeným uznesením okresného súdu. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Okresný súd platobným rozkazom uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť žalobcovi 9 966,35 eur s príslušenstvom a trovy konania. Sťažovateľ, zastúpený advokátom, podal proti platobnému rozkazu odpor elektronickými prostriedkami, no nie na určenom elektronickom formulári. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka zo 16. augusta 2023 odpor z tohto dôvodu odmietol.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že odmietnutie vecne odôvodneného odporu je výsledkom prepiateho formalizmu. Sťažovateľ tiež argumentoval nefunkčnosťou a nedostupnosťou elektronického portálu e-žaloby. Uviedol tiež, že podanie odporu na formulári nemá praktický význam, pretože jeho elektronické podanie bolo vo formáte .pdf, a teda podanie nebolo možné po jeho odoslaní upravovať a ani zvolený spôsob doručenia nemal vplyv na rýchlosť konania.

4. Okresný súd ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením sudcu sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú. Poukázal na ustanovenia zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní

a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) o forme podania odporu, ktorej nedodržanie je zákonom sankcionované odmietnutím odporu. Zdôraznil, že súd postupuje v súlade so zákonom o upomínacom konaní a rozhodovacou praxou. Okresný súd poukázal na to, že sťažovateľ mal možnosť zvoliť si spôsob a formu podania odporu – okrem elektronického, mohol podať odpor aj v listinnej forme osobne alebo prostredníctvom poštového podniku. Jedinou podmienkou bolo dodržanie podmienok ustanovených zákonom o upomínacom konaní. Príkladom vymenoval viaceré rozhodnutia ústavného súdu a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

5. Vo vzťahu k argumentácii o nefunkčnosti a nedostupnosti elektronických služieb okresný súd poukázal na informáciu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, odboru ServiceDesk o plnej funkčnosti systému EZA v deň podania odporu.

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti stroho prezentuje názor, podľa ktorého formulár nemá žiadny význam, ktorým by prispel k naplneniu základného práva na súdnu ochranu a princípov právneho štátu. Odmietnutie vecne odôvodneného odporu len z uvedených formálnych dôvodov považuje za prílišný formalizmus.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, treba uviesť, že zákon o upomínacom konaní predpokladá podania na predpísaných elektronických formulároch, ktoré sprevádzajú celé konanie, a to aj pri odpore podanom elektronickými prostriedkami. Zákon pre upomínacie konanie je formálne prísny a nedodržanie formy sankcionuje.

8. Sťažovateľ nepochybne zanedbal svoju zákonnú povinnosť a odpor proti platobnému rozkazu podal elektronicky, nie však prostredníctvom na to určeného formulára. Nedodržaním formálnych podmienok na podanie odporu sa preto sťažovateľ, zastúpený advokátom, sám vystavil následku v podobe odmietnutia odporu podľa § 12 ods. 1 písm. c) zákona o upomínacom konaní, podľa ktorého súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní, podľa ktorého ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára. Ak teda okresný súd napadnutým uznesením sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu o odmietnutí odporu zamietol, nemožno také rozhodnutie považovať za arbitrárne a ústavne neudržateľné. To platí osobitne z toho dôvodu, že sťažovateľ bol pri podaní odporu zastúpený advokátom.

9. Ústavný súd už uvedenú problematiku používania elektronických formulárov v upomínacom konaní opakovane riešil. Dospel k obdobným právnym záverom ako v tomto prípade. Ide o uznesenia ústavného súdu, ktorými boli ústavné sťažnosti odmietnuté z totožných dôvodov (IV. ÚS 118/2020, IV. ÚS 369/2020, I. ÚS 472/2020, II. ÚS 177/2020, I. ÚS 479/2020 či I. ÚS 37/2021 a IV. ÚS 208/2021, I. ÚS 141/2021, IV. ÚS 540/2023, I. ÚS 400/2023, III. ÚS 294/2023).

10. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti v odôvodnení napadnutého uznesenia okresného súdu nezistil nič, čo by ho robilo ústavne neakceptovateľným, a teda vyžadujúcim korekciu zo strany ústavného súdu. Preto ústavný súd dospel k záveru,

že ústavnú sťažnosť je potrebné podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2024

Robert Šorl
predseda senátu